

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓI GYÜLEKEZET
HETILAPJA – V. ÉVFOLYAM – 6. SZÁM, 2012. FEBRUÁR 12.

A kegyelem nemes érccé változtat minket, de ehhez szükségszerűen a tüzes kohón kell átmennünk.

Megijedünk ettől, inkább maradunk a mezőn békén heverő, de értéktelen kőnek? Ha igen, akkor a rosszabbik részt választottuk, mint Ézsau, aki egy tál lencséért eladta elsőszülöttségi jogát. Nem, **Uram, inkább vess minket a tüzes kohóba, mint hogy távol kerüljünk Tőled!**

Ó, Urunk, Te valóban tűzben próbálsz meg bennünket!

Csaknem elolvadunk a lángok hevében.

De ez a Te utad, és ezért ez a legjobb út a mi számunkra is.

Tarts meg bennünket a próbák tűzében, tisztíts meg teljesen, mert mi a Teied akarunk lenni mindörökké!

(Forrás: Napi IGE

<http://refnet.newlights.info>)

*Ezt a harmadrészt is tűzbe teszem,
megtisztítom őket,
ahogyan az ezüstöt tisztítják,
megpróbálom őket,
ahogyan az aranyat próbálják.
Ő segítségül hívja nevemet,
én pedig meghallgatom őt.*

*Ezt mondom: Népem ő, és ő ezt mondja:
Uram, Istenem!*

Zak 13,9

A tűz nem pusztít, csak tisztít. Át kell mennünk rajta, de Isten nem hagy benne. Az Úr számára az övéi olyan drágák, mint az ezüst, ezért akarja őket megtisztítani a salaktól. **Aki bölcs, az örül ennek a tisztogatásnak,** és nem vonakodik tőle. Azért imádkozzunk tehát, hogy tisztítson meg az Úr a salaktól, ne pedig azért, hogy kíméljen meg az olvasztó kemencétől.

**Higgyétek el és ma még erősebb
Legyen bennetek a drága tudat
Hogy bármi sötét köd is száll reátok,
A felhők között ott fénylik a napi
Egyszer előtör izzó sugárral,
S akit elhívott szent elhivatással,
Boldog lesz, hogy nem lett hűtelen.
Mert vezet az Úr, Vezet...**

Szüntelen...

Lukátsi Vilma: Az Úr vezet.. (részlet)

„KÖZEL VAN AZ ÚR
MINDENKIHEZ,
AKI HÍVJA,
MINDENKIHEZ,
AKI IGAZÁN HÍVJA.
TELJESÍTI AZ ISTENFÉLŐK
KÍVÁNSÁGÁT, MEGHALLJA
KÍVÁNSÁGUKAT,
ÉS MEGSEGÍTI ŐKET.”
ZSOLT 145,18-19

IMAÓRA GYÜLEKEZETÜNKÉRT

SZERDA ESTÉNKÉNT, 20.00-TÓL. ADD TOVÁBB!

HOGY S MINT?!...

BESZÉLGETÉS TÓBIÁS ATTILÁVAL,
A GYÜLEKEZET KORÁBBI LELKÉSZÉVEL

– 2 év telt el legutóbbi, Veled készített riport óta. Mi újság veletek? Mi történt azóta?

– Lehet hogy három éve is van már annak, de ez lényegtelen, az azonban biztos, hogy sok minden történt az alatt az idő alatt. Bizonyára minden olvasó előtt ismert tény, hogy miután 2007 őszén, kerek 10 éves prágai szolgálat után, Bostonban próbáltam gyülekezetet szervezni, s 2008 tavaszán, a bostoni szolgálathoz jött egy másik New Jersey-i angol-magyar gyülekezet, ami nagy kihívás volt számomra az angol nyelv miatt. Majd 2009 júniusában jött a felkérés a Wallingford-i, szintén kétnyelvű gyülekezettől, hogy elvállalnám-e a gyülekezetben a lelkészi szolgálatot. S mivel a gyülekezet anyagi kerete nem engedte meg, hogy teljes állásban alkalmazzanak, így más munkahely után kellett nézmem, azt találtam meg a Yale Egyetem egyik laboratóriumában, ahol jelenleg egér- és majomagy kísérleteket végzünk. Közben folyik a munka, a szolgálat Bostonban, igaz a távolság és egyéb okok miatt csak havi egy alkalommal.

– Miben más az ottani gyülekezet? Vannak-e érdekes sajátosságai?

„Ahány ház, annyi szokás” – mondják és talán így is van ez rendjén. Soha sem voltam híve az egyformaságnak, a virágcsokor is úgy szép, ha sokszínűek a virágok. Szóval, részletezhetném, hogy mennyiben mások, és mennyiben ha-

sonlóak az itteni gyülekezetek. Nem volna sok értelme, mert már maguk a helybéli gyülekezetek sem egyformák. Talán csak annyiban,

ban, hogy nem volt 89-es fellángolás a változások után, mert erre fele korábban sem volt tilos a templomba járás, a válás gyakorlása. Az újabb és újabb lelkesedést korábban az emigráns hullámok, manapság talán egy-egy fiatal lelkész segít(het)i elő.

Mégis az egyik nagy különbség az „otthoni” és az „ittthoni” gyülekezetek között talán az (és most nem feltétlen a magyar ajkú gyülekezetekről beszélek), hogy a gyülekezeti tagok tényleg a saját nagy családjuknak tekintik a gyülekezetet, ennek megfelelően állnak hozzá úgy lelkieken, mint anyagiakban. Döntő többségükben íratlan szabály a tized fizetése, ezért is lehet az, hogy szinte minden utcában van egy élő, működő gyülekezet saját templommal, ingatlanokkal. Sajnos a magyar gyülekezeti tagok többsége hozta magával otthonról a szokásokat és ezzel együtt a gyülekezethez való hozzáállást is, ami gyakran inkább hátrány, mint előny. Ráadásul olyan ez a hozzáállás, amely több generáción keresztül is megmarad...

– Hány lelket számlál(nak) az ottani gyülekezet / gyülekezeteid? Úgy tudom több gyülekezetben is szolgálatsz...

A kérdést értem, mégis az újrafogalmazásával kezdeném a választ. Egyre inkább bántja a fülemet, ha azt hallom, hogy az „én gyülekezetemben...” Mert a gyülekezet nem az enyém, még akkor sem, ha több lelkész társammal ellentétben nekem megadatott az, hogy bizonyos gyülekezetek első lelkésze lehettem, lehetek. A gyülekezet az Úr Istené, mi csak megpróbáljuk elvégezni azt a munkát, ami ránk bízott. De vissza a kérdésre. A bostoni gyülekezet létszáma nagyon változó. 25 és 50 között mozog, de előfordult már az is, hogy 120-nál is többen voltunk az istentiszteleten. A wallingfordi gyülekezet pedig összevetve 60-80 lelket számlál, természetesen itt is vannak extrém lélekszámváltozások, esküvő, temetés, vagy más ünnepi istentisztelet alkalmával.

– **Milyen összetételű(ek)? Van-e Ifi Énekkar? Vasárnapi iskola?**

Boston teljesen magyar, életkor szerint

pici gyerektől idős emberekig egyaránt részt vesznek az istentiszteleteken. A wallingfordi angol ill. magyar nyelvű. Az átlagéletkort tekintve az angol kiöregedő, a magyar viszont megújuló, betudható ez annak is, hogy tavaly elindult az iskola, de annak is, hogy szinte minden gyülekezetben a lelkész korával megegyező korosztályú gyülekezeti tagok száma a legnagyobb. Ez annak idején Prágában is így volt. Nem kell hangsúlyoznom, hogy van ennek előnye, de hátránya is. Énekkarunk nincs, sem olyan IFI, mint amilyen Prágában volt. De remélhetőleg hamarosan ebben is változások lesznek, nagyon bízom benne. Az iskola viszont jól működik, diákjai óvodás kortól tizennégy éves korig vannak.

– **Felmerültek-e nehézségek a gyülekezet(ek)ben? Ha igen, milyen jellegűek voltak? Sikerült megoldani?**

Ahol emberek vannak és dolgoznak ott nehézségek is vannak. Bostonban általában anyagi gondokkal küzdünk, mivel egy-egy alkalommal a templom bérleti költsége 250 dollár, ami itt sem kevés pénz, de hát ahogyan mondani szokták „Welcome to America”. Bizony gyakran előfordul, hogy lelkészi honorárium helyett inkább én nyúlok a pénztárcámba, hogy a bérleti költséget rendezni tudjuk. Wallingfordon saját templomunk van immár 108 éve, így ilyen gondok nincsenek, már „csak” fenn kell tartani az épületet. De hála Istennek jól kihasználjuk, hiszen itt működik az iskola, itt nyitja meg ajtaját hamarosan a magyar könyvtár, s gyakran itt van részünk finom közös ebédekben. De hiszem hogy

az Úr Isten ha tesz is terheket a hátunkra, mindig ad hozzá erőt és bölcsességet, hogy megbirkózzunk azokkal.

– ***Milyen tapasztalataid vannak a magyar kisebbséggel ill. diaszpórával?***

Mint már korábban említettem, nem tudok fekete-fehér véleményt mondani, mert mi magyarok is sokfélék vagyunk. Az gyülekezeten és az iskolán keresztül is szembesülök a helyzettel. Van akinek szívügye a magyarság, a kultúra, a hagyományok, a vallás megtartása. Van akinek a magyarság megtartásához nem szükséges a vallás, s persze ez fordítva is igaz. És vannak, akik olyan gyorsan akarnak asszimilálódni, hogy maguk sem tudják hogy most akkor ők hová is tartoznak. Aztán az sem mellékes, hogy mindegyik emigrációs hullám úgy gondolja, hogy ők a tudói mindennek, a többi az másodlagos, ezt sem könnyű megoldani emberek vagyunk.

– ***Mennyire tartják fontosnak az ott élő magyar szülők, hogy gyermekeik magyarul beszéljenek / imádkozzanak?***

Az előző kérdésre már részben választ adtam erre is. Csak azt tudom mondani, hogy akik fontosnak tartják, azok ott vannak alkalomról alkalomra a magyar házakban, a magyar templomokban és magyar iskolákban. A gyerekeken pedig meglátszik melyik az a szülő, aki talán csak illemből hozza a gyereket magyar iskolába, akár 100 kilométeres távol-

ságból is. S melyik az, aki komolyan is gondolja, s ezért otthon is sokat foglalkozik gyermeke hitben, magyarságban történő nevelésével. Ez fontos, nagyon is fontos, mert a gyülekezet, vagy az iskola magában nem elég. kell elengedhetetlenül a családi háttér.

– ***Ha jól tudom két nyelvű IT-eket tartasz angol/magyar. Mennyiben érzel különbséget a két „prédikáció” között? ill. hogyan éled meg a kettőt?***

Igen, mindkét nyelven hirdetem az Úr igéjét. S gyakran előfordul az is, hogy nem csak külön-külön, hanem összevont kétnyelvű istentiszteleteket is tartok. Ez az egyik legnehezebb. Korábban nagy erőfeszítembe és sok-sok időbe telt, míg felkészültem egy-egy angol szolgálatra, nem tagadhatom, ma már inkább az a kihívás ha egy alkalommal mindkét nyelven kell szólnom, ráadásul úgy, hogy a hirdetett igének angolul is, de magyarul is, sőt együtt is értelme legyen azok számára, kik vagy csak az egyik, vagy mindkét nyelvet értik.

Korábbi riportban említettem, hogy

otthon gyakran liberálisabb nézeteket vallottam, itt viszont inkább konzervatívabbnak érzem magam. Ez a prédikációkra is érvényes. A véleményem erősen szubjektív – úgy érzem – talán mert ezt magammal hoztam, hogy a magyar igehirdetés elvontabb, kevésbé életszerű, mint az angol. Az angol stílusából kifolyólag megengedi, hogy annak akár humoros részei is legyenek a magyarral ellentétben. A magyar kötöttebb, csúnyán fogalmazva „földhöz ragadtabb”, míg az angol inkább szárnyaló. Az angol modernebb, mondhatnám inkább aktuális, mai, mint a magyar. Bár hangsúlyozom, mindez nagyon szubjektív. S hogy ne nekem legyen ebben igazam, ezért igyekszek magam is ellene tenni (ezekből szívesen küldök a gyülekezetnek egy csokorral). S hogy végül is melyik a jó, azt az Úr Isten tudja igazán.

– Összehasonlítva a két országot, ha egy harmadik országban kellene élned, mi hiányzana Csehországból és mi Amerikából?

Azért örülök, hogy nem szerepel a kérdésben Magyarország (szomorú, de igaz). Az az igazság, hogy ezen nem gondolkodtam eddig, Mert Prágából, s így Csehországból eljöttem ugyan, az amerikai élet pedig még tart. S az ember általában utólag jön rá dolgokra, ezért inkább csak Csehországról nyilatkozhatok. Ha ezt a kérdést mondjuk három évvel ezelőtt teszi fel valaki, akkor hosszú lajstromnyi lett volna a válaszom. Ha két évvel ezelőtt, akkor már rövidebb, tavalypedig már csak pár dolog, az ami hiányozott volna, s ma ...? Ha voltak is dolgok, amelyek hiányoztak, mára már

nem sok maradt. Ez most kiábrándítóan hangzik, s talán nem is teljesen igaz. Az viszont igen, hogy egyre kevesebb az, ami hiányzik. Talán csak pár ember, gyülekezeti tag, barát. Az emlékek megmaradnak, sőt meg is szépülnek. S hogy Amerikából mi hiányozna? Hát, mai szemmel hosszan sorolhatnám, de évek múlva kitudja ... Talán ugyan úgy csak pár barát. Az ember alkalmazkodik. Az élet és a körülmények folyton változnak. Ha valahol elvégeztük a ránk bízott feladatot, akkor tovább kell állni, ez ilyen egyszerű, bár gyakran zokon esik.

– Mit üzensz a gyülekezetnek / az ÜZENET olvasóinak?

Ha mondhatok valami örök érvényűt, a prágai gyülekezet számára most mégis aktuálisat:

Keresztyén emberként próbálunk élni és másokhoz viszonyulni – azt hisszük, amit mi tudunk, ahogyan mi élünk, az az igazán Istennek tetsző. Rosszabb, ha ezt másokra is igyekszünk ráerőltetni. De mi van akkor, ha nincs igazunk, sőt, ha annak a másiknak van igazája?! A végén úgy is csak egy igazság marad, az pedig az Isten igazsága. Pilinszky János írja Végkifejlet című rövid versében: „Magam talán középre állok” – a közép az Úr Isten, s nekünk Hozzá kell igyekeznünk, de ebben a „talán”-ban benne van az, hogy meglehet, most nem ott vagyunk, de oda igyekszünk. Ez az, amit az Úr elvár tőlünk. Vagyis, amit üzeni szeretnék az csupán egyetlen egy szó: ALÁZAT.

(A riportot Leczo Annamária állította össze)

KEDVES BARÁTAIM,

2012. március 10-én előrehozott parlamenti választások lesznek

Szlovákiában. A körülményeket mindannyian ismeritek. Meg vagyunk győződve arról, hogy ez egy kulcsfontosságú esemény, amely nagy hatással lesz majd az elkövetkezendő társadalmi és lelki/szellemi történésekre. Mint olyan emberek, akik azt imádkozzák: „jöjjön el a te országod... úgy a mennyben, mint a földön is”, felelősséget érzünk ezért az országért.

Tudatában vagyunk, hogy az utóbbi hónapok történései a politikai életben az érzelmelek egész skáláját eredményezték. **Nincs receptünk a legjobb kormány létrehozására, nem tudjuk megmondani, melyik párt a jobb.** De egyet tudunk: **Isten vágyakozik az után, hogy a kereszténység értékei, mint igazságosság és becsületesség ott legyenek a politikában is. És nekünk kell lennünk azoknak, akik ezeknek az értékeknek az alkalmazását elvárják a politikusoktól is.** („Jelöljétek ki törzsenként bölcs, értelmes és tapasztalt embereket, és én előljáróitokká teszem őket.” – 5Móz 1, 13) Jézusnak nem az volt a célja, hogy keresztény gettókat alakítsunk. Éppen ellenkezőleg, az utolsó szavaiban pont a Nagy Küldetésről beszél, hogy menjünk el tehát az egész világba (Mt 28,19). **Sóvá és világossággá kell lennünk. Hol másutt is kellene ezt a só elsősorban felhasználni, mint épp ezen a területen, ahol élünk?** Mi hiszünk az imádság erejében, mely hatásosabb és hatékonyabb, mint a nyomást gyakorló politikai csoportosok és/vagy a pénzügyi lobb. **A 2012-es választásokért 40 napos ima és böjtlánra készülünk.** Ez egy olyan akció, melybe minden ember bekapcsolódhat, akik hisznek az ima és a böjt erejében. **Lelkileg akarunk harcolni az ország jövőjéért.**

2012. január 15-én indítottuk **www.40dni.tvojavec.sk** a weboldalt, ahol **bárkinek lehetősége van feliratkozni egy konkrét órára, amikor imádkozhat és egy konkrét napra, amikor böjtlölhet az ügyért.** A kampányt figyelemmel kísérhetitek a Facebookon is (www.facebook.com/40dni) valamint a Twitteren (@tvoja_vec) is. Adjátok tovább az információt ismerőseiteknek, általatok ismert imacsoport- és gyülekezeti tagoknak is. Szívesen vesszük a javaslataitokat is! (e-mail: tvojavec@tvojavec.sk)

Hisszük, hogy imádsággal megváltoztatjuk ezt az országot, és hogy ehhez ez a kampány is jelentősen hozzájárulhat. Vágjunk bele együttesen, mert ez a Te ügyed is!

Peter Broz, a „Tvoja vec” projekt koordinátora

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet (IT):

Vasárnap 17.00 órától. (Klimentská 18, 3. em. gyülekezeti terem, Prága 1)

Úrvacsora: Lapunk következő számaiban pontosítjuk.

Vasárnapi iskola: az istentisztelet alatt, a fenti címen. A következő foglalkozások témája a lap alján olvasható.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkésznel lehet.

Házi IT, házi úrvacsora, lelkigondozói

beszélgetés: a gyülekezet lelkészével egyeztetendő.

A lelkész elérhetőségei: Éles György, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylisy, telefon: +420-776-387179, e-mail: eles.gyorgy@gmail.com.

Énekkari próbák: kedden 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája (Vocelova 3, Prága 2).

Pilzen: A következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn: A következő istentiszteletre február 22-én 17.30 órai kezdettel kerül sor. Cím: Radlická 8. („Krokodilos ház”).

Egyéb információ: www.reformata.cz

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– Egyházunk püspöke, Ft. Fazekas László és Nt. Molnár Sándor zsinati főtanácsos február 9-én a Nemzetiségek Házában megbeszélést tartott gyülekezetünk lemondott/tisztében maradt presbitereivel és 3 tagjával. A majd 3 órás beszélgetés eredményeként a jelenlévők megállapodtak abban, hogy a következő presbiteri ülésen a presbitérium eredeti teljes létszámában megpróbál megállapodásra jutni a gyülekezet vezetésével kapcsolatos döntő fontosságú kérdésekben.

– Kérjük a kedves Olvasót, hogy továbbra is fohászkodjon gyülekezetünk megerősödéséért – kérjük együtt Urunkat bölcsességért, alázatért, útmutatásért, egymás iránti szeretetért.

VASÁRNAPI ISKOLA

Az aktuális és következő foglalkozások témái a következők:

Február 19:

(10.) József és testv. II. (1Móz 37-50)

Február 26:

(11.) Mózes meghallja Isten hívását (2Móz 1-4)

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓI GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Hlavács Pál, Simon Sz. Krisztina, Dienes Kornélia, Hlavács Brocko Tünde.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@reformata.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, Számlanév: Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) SOLACZPP